Nr. L 171/2 De Europæiske Fællesskabers Tidende 30.7.71

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1643/71

af 28. juli 1971

om indførelse af en mindstepris-ordning for import af tomatkoncentrater fra Grækenland

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 865/68 af 28. juni 1968 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager[1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1425/71[2]),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1427/71 af 2. juli 1971 om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager[3]), særlig artikel 1, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I produktionsåret 1970 er indførslen til Fællesskabet af tomatkoncentrater fra Grækenland nået op på ca. 22.000 tons; denne indførsel oversteg hermed indførslen i 1969 med 10.000 tons og indførslen i 1968 med 18.000 tons;

tilbudspriserne for tomatkoncentrater fra Grækenland udgør 60 til 70% af fællesskabsindustriens fremstillingspris; udviklingen af indførslen fra Grækenland kan således øge produktions- og afsætningsvanskelighederne for Fællesskabets producenter;

store indførsler fra dette land til sådanne meget lave priser fører til, at varer med oprindelse i Fællesskabet ikke længere kan afsættes på Fællesskabets markeder;

i Fællesskabets vigtigste produktionsområder måtte således i det forløbne produktionsår tomatforarbejdende virksomheder i dusinvis indstille produktionen; en vigtig sektor inden for Fællesskabets forædlingsindustri har dermed lidt uoprettelig skade; dette skyldes i det væsentlige forskellen mellem tilbudsprisen på den til Fællesskabet indførte vare og fællesskabsindustriens fremstillingspris;

standsningen af produktionen i de nævnte virksomheder og forøgelsen af indførslen medfører ringere afsætningsmuligheder for friske tomater, og et overskud på mindst 200.000 tons friske tomater i produktionsåret 1971 er ikke udelukket;

da der også i fremtiden må regnes med lignende importpriser og -mængder som i de forløbne produktionsår, må det forventes, at Fællesskabets endnu eksisterende virksomheder for forarbejdning af tomater får samme skæbne som de førnævnte;

bedømmelsen af markedssituationen, som gengivet oven for i hovedtræk, fører således til den konklusion, at Fællesskabets marked som følge af indførsel, særlig fra Grækenland inden for rammerne af det i associeringsaftalen med dette land fastsatte præferencesystem, trues af alvorlige forstyrrelser, der kan føre til priser, som bringer opnåelsen af de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare; under disse omstændigheder er det nødvendigt, at der træffes beskyttelsesforanstaltninger, ved indførsel af tomatkoncentrater fra Grækenland;

beskyttelsesforanstaltningerne skal være udformet således, at de ikke får ugunstige virkninger for indførsler, der foretages på sådanne betingelser, at markedssituationen ikke derved forværres; beskyttelsesforanstaltningerne anvendes derfor også på sådanne indførsler fra andre tredjelande, som truer med at forstyrre Fællesskabets marked;

hvad angår indførsler fra Grækenland, skal der i betragtning af de særlige regler for samhandelen mellem Fællesskabet og dette land anvendes en ordning med mindstepriser ved indførsel; med henblik på kontrol med overholdelsen af disse priser bør indførsel betinges af fremlæggelse af en importlicens, der skal udstedes uden nogen kvantitativ begrænsning; priserne skal fastsættes under hensyntagen til de i traktatens artikel 44, stk. (2) og (3), nævnte kriterier, således at de pågældende indførsler ikke længere kan føre til priser, der er

[1]) EFT nr. L 153 af 1.7.1968, s. 8.
[2]) EFT nr. L 151 af 7.7.1971, s. 1.
[3]) EFT nr. L 151 af 7.7.1971, s. 5.

egnede til at bringe opnåelsen af de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 9. august 1971 kræves fremlagt en importlicens ved enhver indførsel fra Grækenland af tomatkoncentrater (pos. ex 20.02 C i den fælles toldtarif).

2. Såfremt de i artikel 2 fastlagte betingelser er opfyldt, udsteder medlemsstaterne inden en frist af 10 arbejdsdage efter fremsættelse af anmodning herom denne importlicens til enhver ansøger, uanset stedet for hans etablering i Fællesskabet.

Licensen gælder for indførsler i den måned, for hvilken den er udstedt. Dog kan den gælde 14 dage før og efter denne måned for det kvantum, for hvilket den er udstedt. Licensen gælder for indførsler i den medlemsstat, der har udstedt den.

3. I licensansøgningerne skal for hver enkelt måned angives de varemængder for hvilke der indgives ansøgning.

Artikel 2

Udstedelse af importlicensen er betinget af:

a) at importøren skriftligt forpligter sig til at sikre,

   aa) at højst 105 % og mindst 95 % af den angivne mængde af varen indføres i løbet af licensens gyldighedsperiode,

   bb) at indførsel sker i henhold til kontrakt, der fastsætter, at købet og leveringen frit Fællesskabets grænse eller til et uden for Fællesskabet beliggende sted sker til en pris, der er højere end den i denne forordnings bilag anførte pris for den pågældende kvalitet, og

   cc) at denne pris faktisk betales;

b) at importøren stiller en sikkerhed svarende til 3 RE pr. 100 kg nettovægt som garanti for overholdelsen af den under litra a) aa) nævnte forpligtelse,

c) at importøren skriftligt forpligter sig til at betale et beløb af 12 RE pr. 100 kg nettovægt, såfremt dokumentation for mindsteprisens overholdelse ikke er præsteret overensstemmende med bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, inden en frist af seks måneder efter udløbet af importlicensens gyldighedsperiode.

Artikel 3

Importlicensen skal indeholde følgende oplysninger:

a) ansøgerens navn og adresse,

b) varens betegnelse, den tilsvarende position i den fælles toldtarif og nummeret i vedkommende medlemsstats udenrigshandelsstatistik,

c) det land, hvorfra varen er indført,

d) mængden af varen, udtrykt i kilogram nettovægt,

e) den måned, for hvilken licensen er udstedt.

Artikel 4

Forpligtelserne ifølge licenserne er ikke overdragelige. Rettighederne ifølge licenserne kan inden for licensernes gyldighedsperiode overdrages af licenshaveren. Overdragelse kan kun ske til én overtager pr. licens.

Overdragelsen får virkning fra det tidspunkt, da det organ, der har udstedt licensen, påfører licensen overtagerens navn og adresse under angivelsen af datoen for denne påtegning og forsyner påtegningen med sit tjenestestempel.

Påtegningen skal ske på licenshaverens anmodning. Overtageren kan hverken overdrage sin ret eller tilbageføre den til licenshaveren.

Artikel 5

Den i artikel 2, litra b), nævnte sikkerhed kan stilles i rede penge eller i form af en garanti fra et kreditinstitut, som opfylder forskrifterne i den medlemsstat, hvor ansøgningen om udstedelse af licensen indgives.

Artikel 6

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 7,

a) fortabes den stillede sikkerhed helt, når forpligtelsen til at gennemføre indførslen ikke er opfyldt inden for licensens gyldighedsperiode,

b) fortabes den stillede sikkerhed delvis såfremt den faktisk indførte mængde ligger mere end 5 % under den i licensen angivne mængde. Den del af sikkerheden, der fortabes, beregnes på grundlag af forskellen mellem den i licensen angivne mængde med fradrag af 5 %, og den faktisk indførte mængde.

2. Sikkerheden frigives straks for så vidt angår ansøgninger, der er blevet trukket tilbage senest den sidste dag, på hvilken licensen kunne udstedes; er licensen blevet udstedt i mellemtiden, er sikkerhedens frigivelse betinget af licensens tilbagegivelse.

Artikel 7

1. Den medlemsstat, der har udstedt importlicensen, skal på licenshaverens anmodning bestemme, at forpligtelsen til at gennemføre indførslen er bortfaldet og at den stillede sikkerhed ikke fortabes, når indførslen

som følge af en omstændighed, der må anses som force majeure, ikke kan foretages inden for licensens gyldighedsperiode.

2. Importøren skal ved hjælp af egnede dokumenter godtgøre den omstændighed, der anses som force majeure.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke omstændigheder der anerkendes som force majeure.

Artikel 8

1. Overholdelse af mindsteprisen skal godtgøres ved fremlæggelse af følgende dokumenter for det licensudstedende organ:

- den i artikel 2 under litra a) bb) nævnte kontrakt, og
- en banks attestation for, at den i denne kontrakt aftalte købspris er blevet betalt.

2. De beløb, der skyldes i medfør af den i artikel 2, litra c) nævnte forpligtelse, opkræves af den medlemsstat, der har udstedt importlicensen.

Artikel 9

Som nettovægt i denne forordning anses vægten af varen med tilhørende umiddelbar emballage.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft 1. august 1971.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 1971.

På Kommissionens vegne

Franco M. MALFATTI

Formand

BILAG

Priser i R.E./100 kg nettovægt, told ikke indbefattet

Tørstofindhold		Uemballeret eller med tilhørende umiddelbar emballage på 4 kg eller derover	Tilhørende umiddelbar emballage på under 4 kg, men mindst 1,5 kg	Tilhørende umiddelbar emballage på under 1,5 kg, men mindst 0,7 kg	Tilhørende umiddelbar emballage på under 0,7 kg, men mindst 0,25 kg	Tilhørende umiddelbar emballage på under 0,25 kg men mindst 0,15 kg	Tilhørende umiddelbar emballage på under 0,15 kg
lig med eller over %	men under %						
—	20	27,5	28,9	31,6	33,–	38,5	41,3
20	22	28,8	30,2	33,1	34,6	40,3	43,2
22	24	30,1	31,6	34,6	36,1	42,1	45,2
24	26	31,4	33,–	36,1	37,7	44,–	47,1
26	28	32,7	34,3	37,6	39,2	45,8	49,1
28	30	34,–	35,7	39,1	40,8	47,6	51,–
30	32	35,3	37,1	40,6	42,4	49,4	53,–
32	34	36,6	38,4	42,1	43,9	51,2	54,9
34	36	37,9	39,8	43,6	45,5	53,1	56,9
36	38	39,2	41,2	45,1	47,–	54,9	58,8
38	40	40,5	42,5	46,6	48,6	56,7	60,8
40	42	41,8	43,9	48,1	50,2	58,2	62,7
42	—	43,1	45,2	49,6	51,7	60,3	64,7